Temps Ordinari - Vint-i-dosè diumenge

Per JosepMB el dl., 26/08/2024 - 00:00

Dt 4, 1-2. 6-8
Jm 1,17-18.21b-22.27
Mc 7,1-8a.14-15.21-23

A l'Evangeli d'avui, Marc proporciona una quantitat important d'informació sobre l'observança jueva de les lleis de puresa ritual. Marc inclou aquesta informació, perquè el seu públic inclou cristians gentils que no tenen coneixement ni experiència d'aquestes lleis. En aquest Evangeli, Marc aborda la qüestió de quines pràctiques jueves també s'observarien a la naixent comunitat cristiana. Aquesta va ser una pregunta important per a l'Església cristiana primitiva, especialment a les comunitats que incloïen tant jueus com gentils convertits al cristianisme.

Primer, Jesús critica els fariseus per posar la tradició humana per sobre de la Llei de Déu. Aquí, Jesús es refereix a la tradició dels ancians, els ensenyaments dels fariseus, que ampliaven les lleis de puresa ritual del culte al Temple a la vida quotidiana dels jueus. Jesús critica els fariseus per fer aquesta tradició igual i tan vinculant com la Llei de Moisès.

A continuació, Jesús comenta el significat que hi ha darrere del llenguatge de santedat dels fariseus: puresa i impuresa. Jesús ensenya que una persona no es contamina pel menjar que entra al seu cos, sinó pel pecat que emergeix de les seves paraules i accions. En aquest ensenyament, Jesús desemmascara una pregunta més profunda darrere de la que li van plantejar els fariseus. La veritable qüestió és la santedat, que no es troba només en els actes externs. La santedat ve de dins i s'evidencia en les accions i actituds que sorgeixen de la vida d'una persona.

Si llegim atentament l'Evangeli d'avui, veurem un patró en el mètode d'ensenyament de Jesús que es repetirà en les properes setmanes. El primer ensenyament de Jesús va dirigit als fariseus que el van a interrogar. Aleshores, les paraules de Jesús es dirigeixen a la multitud, ensenyant que una persona es contamina amb les seves paraules i accions, no pel menjar que menja. Les paraules que llegim al final de l'evangeli d'avui estan adreçades als deixebles de Jesús. Marc ens mostra diversos públics que escolten l'ensenyament de Jesús: els seus antagonistes, les multituds i els deixebles de Jesús.

Com veiem en aquesta lectura, les paraules als fariseus sovint són paraules de repte. L'ensenyament a les multituds és sovint un missatge general, de vegades críptic o enrevessat. Amb els deixebles, que sovint no entenen les paraules de Jesús, s'ofereix una explicació addicional sobre el seu missatge i el seu significat. Les paraules de Jesús també ens desafien. En el nostre desig de mostrar que som sants, també podríem donar massa credibilitat a les coses externes, seguint regles o normes sense pensar en la intenció que hi ha darrere. Jesús ens recorda que no ens santifiquem amb les nostres accions. Més aviat, ens tornem sants quan permetem que l'Esperit de Déu ens transformi. Les nostres accions han de ser una expressió de la conversió del nostre cor a Déu i als camins de Déu.

ETIQUETES
TRADICIÓ PURESA SANTEDAT PARAULA